

(Vd REKTE, KORNO). **El~l** (ntr). 1 Eliri el la vico, antaŭeniri : *kvar soldatoj el~is*. 2 Iniciati iun interrompantan diron aŭ faron : *kiam la avino rakontis historion, li ĉiam el~adis kun ia « sed » Z* ; li sciigis min, ke, se mi ne el~os kun radikalaj reformoj, li ĉesos eldonadi la gazeton Z. 3 Publike iniciati aŭ deklari : *malkuraĝe el~i Z* ; Z. devis promesi al sia patro, ke li almenaŭ ne el~os publike kun sia laboro, antaŭ ol li finos la studadon en la universitato ; la deputito el~is kontraŭ militismo ; la pastroj el~is kontraŭ la dancoj ; la ŝtato el~as en la ekposedo de l' produktivedoj ; tiu panegiro ne estas deklamado nek polemika ek~o ; ĉu efektive ekzistas homoj, kiuj el~adis kontraŭ la pioniroj de tiu ideo kun tiaj sensencaj kontraŭparoloj Z ? (Kp ELIRI). **Super~l**, **trans~l** (tr). Iri trans, pli malproksime ol : *super~i limon, la moderecon ; tiuj provoj ankoraŭ ne trans~is la komencan stadion ; ne trans~ebla baro ; li donis sian leĝon al la maro, por ke la akvoj ne trans~u siajn bordojn Z*. **~stango** = irilo.

paŝao. Turka provincestro.

* **Paŝti** (tr). Konduki brutojn sur kampon, por ke ili manĝu herbon. **~ataro** Z. Brutaro. **~ejo** Z, **~iĝejo** Z. Loko kie oni ~as brutojn, herbejo. **~iĝi**. Sin ~i, sin nutri, manĝante herbojn, glanojn ks. **~isto**. Brutgardisto.

Paŝtelo Z. 1 Krajono farita el pulvorigita kolorilo k gumo. 2 Pentraĵo farita per tiaj kraĵonoj.

* **Pato**. Malprofunda senkovrila kaserolo kun longa tenilo, servanta por friti ; fritilo.

patato = batato.

patelo ♥. Malgranda moviĝanta osto, kiu troviĝas antaŭ la genua artiklo.

* **Patento**. Dokumento rajtiganta iun ekskluzive ekspluati iun eltrovon. **~l** (tr). Garantii per ~o : *~ita aparato*.

patino ☞ ☆. Natura verdgriza tavolo kreiganta sur ŝtono, vitro k plej ofte sur metaloj, pro malkompona efiko de aero, akvo aŭ tero.

Patologio. Scienco pri la organaj difektiĝoj kaŭzitaj de malsano.

Patoso. Emocia, solena aŭ entuziasma esprimo de altaj pensoj aŭ intensaj sentoj : *la ~o de Pindaro, V. Hugo*.

Kp EMFAZO, BOMBASTO, VERO, KORTUŜE, DRASTE, TRAGIKE, AKCENTE.

* **Patro**. 1 Virseksulo naskiginto de ido : *li estas la portreto de sia ~o Z* ; *~a amo* ; *~a (hejma) lingvo*. 2 Respekta titolo donita al pastroj : *la sankta ~o (papo)* ; *iu ~o dominikano*. **~ino**. Naskintino de ido : *la edzino de mia ~o estas mia ~ino Z* ; (f) senlaboremo estas ~ino de ĉiuj malvirtoj Z. **~(in)eco**. 1 Stato de vir(in)o, kiu estas ~ (in)o. 2 Familiaj sentoj konvenaj al tiu stato. **~ujo**. 1 Lando konsiderata kiel apartenanta al iu nacio, pro tio, ke ĝi estas la lando de la patro k de la avoj de la nacioj : *vi staras nun antaŭ miaj okuloj, mia malŝelita ~ujo, kiun mi neniam povas forgesi Z* ; *mi forlasis mian ~ujon kiel juna knabo Z* ; *la el~ujigiloj Z* (ekzilitoj). 2 Nacio konsiderata kiel alligita al iu aparta lando : *defendi sian ~ujon* ; *morti por la ~ujo* ; *Egiptujo estis la ~ujo de la plej antikva civilizo en la mondo B* ; *sam~ujano*.

patrio = patrujo.

patriarko Z. 1 Hebrea prapatro k gentestro, kies vivo estis ĉiam tre longa. 2 (f) Respektinda maljuna familiestro. 3 Episkopo de la unuaj episkopaj katodroj : *~o de Jerusalemo, de Konstantinoplo*. 4 Honorotitolo de kelkaj ĉefepiskopoj : *~o de Venecio, de Lisbono*. 5 Estro de iu ortodoksa eklezio : *la greka ~o*.

patrico Z ☞. 1 Ŝtala peco reliefe gravurita, por formi fand-, moner- aŭ medalmatricojn k preslitterojn. Vd MATRICO. 2 Signo stampata sur orajn k arĝentajn objektojn por garantii la proporciecon de la uzitaj metaloj.

Patricio Z. Nobelo apartenanta al klaso, kiu posedis la politikan potencon en antikva Romo aŭ en kelkaj mezepokaj landoj.

Patrioto. Homo amanta sian patrujon k volonte servanta al ĝi. **~ismo** Z. Amo al patrujo k inklini servi al ĝi ; konscio, kiun iu nacio havas pri sia historia k morala aparta unueco.

* **Patrolo**. Malgranda taĉmento da soldatoj aŭ policistoj garde rondiranta. **~l** (ntr). Iri ~e.

Patrono. 1 Ĉe antikvaj Romanoj, riĉa potenculo, kies protekton petis plebanoj (Kp KLIENTO). 2 Eminentulo persono pro-